

ALOIS GLOS – scénář k rozhlasové reportáži

0:00-0:07: „Jsem Alois Glos, narodil jsem se v Belgii 28. června 1937.“

Otec Aloise Glose pocházel z Litvínova a v roce 1911 se přestěhoval za práci do Belgie.

0:15-0:21 „Bylo nás 7 dětí, 4 z toho jsme se narodili v Belgii tam táta pracoval v uhelných dolech.“

V roce 1939 se přestěhovali do Německa za práci.

0:27-1:47 „Takže jsme válku vlastně prožili v tom Německu. Od roku 1939 až do roku 1946. Na vánoce jsme přišli do Česka. Pro nás děti to ani moc velká změna jako nebyla, protože s těma dětma, který jsme potkávali venku, jsme si rozuměli, protože tady bydleli převážně Němci, děcka německé národnosti a už tehdy tady bylo i pár českých rodin, ale my jsme jako děti vlastně vyrůstali v tom Německu, takže jsme byli jako malí Němci a těmadle Němci tady se brzy skamarádili. V září 1947 jsem začal chodit do školy poprvé v životě, páč za války jsme nějak nechodili do školy. A to už bylo čtyřicátého sedmého. Tak jsme chodili tady na Radě do takový smíšený školy, kde vlastně už mi bylo 10 let, když jsem šel do první třídy a neuměli jsme česky, takže jsme se učili tu češtinu. Hlavně jazyk, aby jsme zvládali, no a tak jsme každej podle toho, jak mu to dobře šlo, tak postupoval dál a já jsem třeba šel z té první třídy, jsem se naučil česky asi tak dobře, že mě šoupli ihned do páté třídy.“

Po ukončení základní školy se vyučil bagristou a šel pracovat do povrchových dolů.

01:52 - 02:24 „Z té organizační stránky jsem vlastně byl tak ňák celej život, jsem byl dobrej organizátor, ať jsem šel, kam jsem šel. No a v té kultuře, když jsem tam teda nastoupil, tak jsem za chvíli spravoval hornický dům v Habartově, to byl ten kulturák. Pak k tomu v tom byla restaurace, k tomu jsem zdědil vlastně to kino, dostal jako přiděleno, když bylo nový, jsem ho zprovoznil a provozoval. No a pak přišlo koupaliště.“

Po roce 1968 byl kvůli svým politickým názorům odstaven.

02:30 - 02:51 „Náčelník bývalý policie v Habartově na jednom takový sezení prohlásil: „Prosím vás, nechte toho Lojzu bejt! Co tu dělal Lojza tu kulturu a ty děti, tak jsme neměli jedinej problém s mládeží a s dětma. Nechte ho bejt!“ Stejně to dopadlo úplně jinak.“